

Přijímám vše, jak to přišlo a věřím, že bude dobře

Dana Holíková se po sedmácti letech svého působení v Divadle Na Kopečku chystá odejít do předčasného důchodu a užívat si života zase z trochu jiné stránky.

■ Veronika Dawidowicz

Jak jste se dostala k práci ředitelky v Divadle Na Kopečku?

Opravdu nejsem ředitelka, i když pacienti mi tak občas říkali. Abychom tu mou funkci nějak pojmenovali, tak tedy vedoucí divadla.

V roce 2003 odcházela z divadla paní Hana Červinková a mne oslovila paní ředitelka Drlíková, zda bych tuto práci nechtěla dělat. V té době jsem pracovala na Denním stacionáři PN jako sestra. Byla to pro mě výzva k nové práci, a tak jsem nakonec kývla a jsem za to ráda.

Kolik let jste v této funkci strávila?

No a dnes je to už 17 let, co v divadle pracuji.

Jak dlouho se věnujete herectví a zvládala jste kombinovat i ředitelování a hraní?

V době nástupu do funkce vedoucí divadla jsem byla zároveň vedoucí divadelního souboru NaKop Tyjatr a také jsem se stala vedoucí divadelního souboru pacientů PN Studánka. Tato práce se navzájem prolínala a doplňovala. Moc mě vše bavilo, přicházelo mnoho nápadů.

Bylo to období, kdy jsem ani nechodila „do práce“. Práce byla pro mě velký „koník“. Smysluplná práce v plném nasazení, s radostí.

V posledních sedmi letech se moje pracovní náplň různě měnila, ale zpětná vazba od pacientů byla a je pro mne vždy tou největší odměnou.

Na co nejraději vzpomínáte za dobu vašeho působení Na Kopečku? Jaké byly nejsilnější, nejkrásnější i nejtěžší momenty?

Moje pracovní náplň je velmi různorodá. Nejen, že jsem dramaturg divadla, také divadlo pronajímám různým organizacím. Ale i já sama vytvářím různé programy pro pacienty, buď přímo v divadle nebo

VEDOUcí divadla Dana Holíková se řídí slovy Jardy Duška: „Žij dneska, protože včerejšek už není a zítra být ani nemusí“.

Foto: amaterskedivadlo.cz

mimo, v areálu PN. Nejvíce mě však naplňuje práce s pacienty. Být při tom, když jim celý sál tleská a oni jsou šťastní.

Nejvíce pro náš DS pacientů Studánka bylo být součástí filmového dokumentu o Jaroslavu Uhlířovi a Zdeňku Svěrákovi.

Jak těžká je v současné době práce v kulturní oblasti?

Jak všichni víme, skoro celý tento rok je jiný než ty předešlé. Akce se ruší, překládají, divadlo je prázdné.

Stihli jsme ještě uskutečnit tradiční týden „Sejdeme se na Kopečku“, kte-

rý je pro pacienty moc prima.

Přijímám to tak, jak vše přišlo a věřím, že zase bude dobře, možná jinak.

Na co se teď, když odcházíte do důchodu, nejvíce těšíte? Bude vám práce chybět?

Chystám se pomalu práci ukončit a jít do předčasného důchodu. Jsou chvíle, kdy se cítím úkoly unavená, někdy i profesionálně deformovaná. (smích)

Těším se na každý den, kdy si budu užívat všeho, co je mi milé a co mě baví. Budu se pomalu vracet do dětství a „hrát si“ A jak říká Jarda Dušek, říkám i já: „Žij dneska, protože včerejšek už není a zítra být ani nemusí.“

A jestli mi bude práce chybět? Myslíím, že ne, ale asi si vzpomenu ...

Co je vaším největším koníčkem? Čemu se budete věnovat ve volných chvílích?

Určitě je mým velkým koníčkem divadlo, které přes 20 let hraji. Jednak v DS NaKop Tyjatr, ale také v DFM Jihlava.

Jinak miluji přírodu, vycházky pěšky i na běžkách nebo na kole. Zde si vždy odpočinu. Moc ráda jsem taky se svými vnoučaty nebo jen tak sednu ke knize nebo si brnkám na ukulele či kytaru. Již několik let cvičím čchi-kung, který mi pomáhá a nabíjí. Mám ráda kino, divadlo - jako divák, baví mě ruční práce... Prostě mě život baví.

Co byste popřála vašemu nástupci, budoucímu vedoucímu/vedoucí divadla?

Hlavně ať ho ta práce baví a naplňuje.

Jak se těšíte na Vánoce? Slavíte je v tradičním duchu?

Na Vánoce se každý rok těším moc, jsou to moje nejoblíbenější svátky. Sníh, koledy, hvězdičky v očích, vánoční stromeček, tradice, očekávání, pohádky, ale hlavně milovaná rodina.

V divadle pro mě byla tradice „Vánoce Na Kopečku“ se živým Betlémem... Uvidíme, měl být můj poslední.

DANA Holíková se podílela na nespočtu divadelních her jako scénáristka, režisérka a také jako herečka.

Foto: amaterskedivadlo.cz